

POSUDEK VEDOUCÍHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Zuzana Ondruchová: Mapování interpersonálního chování u partnerských dvojic

FHS UK Praha 2009

Téma bakalářské práce je velmi zajímavé, nicméně velmi obtížné na uchopení a zpracování. Předložená studie o rozsahu 85 stran (+přílohy) je rozdělena na teoretickou a praktickou část.

V teoretické části se autorka věnuje vymezení základních pojmů z oblasti interpersonálního chování a celým těžištěm je teoretický rozbor Learyho teorie interpersonálního chování a jeho metody ICL, kterou autorka dále používá k praktickému zkoumání dané problematiky. Kapitola 1.4. se věnuje přehledu podobných studií a výzkumů daného tématu. Možná by stálo za to ještě více prostudovat výzkumy z nedávné doby, nicméně i přesto je kapitola pro základní orientaci v tématu dostačující.

V praktické části si autorka vytyčila cíle zmapovat interpersonální chování u 10-ti partnerských dvojic. Od každého páru získala 8 výsledných grafů vzájemného posuzování i sebeuposouzení „reálného a ideálního chování“. Při zpracování pracuje autorka popisným způsobem a výsledkem je 10 kazuistických rozborů partnerských dvojic, které pak doplnila výsledky rozhovoru nad dosaženými výsledky v testech. Celá tato část je velmi pečlivě zpracována, autorka si neklade cíl hlubšího psychologického posouzení, což nebylo ani předmětem této studie. Výsledky jednotlivých párů jsou velmi zajímavé a je dobře, že se o nich jednotlivé dvojice měly možnost dozvědět a je ve studii zmíněno, mnohdy to pro ně bylo obohacujícím. Vzhledem k tomu, že se jedná o poměrně intimní problematiku, bylo by na místě diskutovat, jak moc byla autorka do problematiky osobně zaangażovaná, zejména tím, že se s účastníky výzkumu osobně znala. Autorka zde tuto skutečnost uvádí a je si vědoma možnosti ovlivnění výsledků studie. Nicméně doporučuji věnovat se této problematice v rámci obhajoby. Výsledky výzkumu jsou diskutovány v předposlední kapitole. Je škoda, že zde nenacházíme alespoň částečné zobecnění nálezů. Třeba jen shrnutí, zda bychom našli tématiku společnou několika zkoumaným párům apod.

Po formální stránce jsou zde drobné problémy a je škoda, že jim autorka nevěnovala více pozornosti a času. Například v textu občas nacházíme pravopisné a stylistické chyby, dále co se týká jazyku práce (zejména v praktické části) – místy jsou použity hovorové nebo nespisovné výrazy. Stránka 85 (závěr) je v předložené práci 2x. Seznam literatury není seřazen podle abecedy. Odkazy a citace jsou víceméně v pořádku. Autorka je schopna pracovat s odbornou literaturou a zpracovávat výzkumná data.

I přes uvedené výhrady však je na místě vyzdvihnout autorčinu samostatnost při zpracování této náročné výzkumné studie. Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou 2+.

V Praze 3. března 2009

PhDr. Markéta Habermannová, Ph.D.